

Sångpostillan - Tjugoandra söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-10-01
Senast uppdaterad 2017-11-05

Tjugoandra söndagen efter Trefaldighet

Frälsningen

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Jesaja 2:2-5

Epistel: 2 Petrusbrevet 1:2-8

Evangelium: Johannes 12:35-43

Psaltarpsalm: 62:10-13

Dagens bön:

O Gud,

som vill att alla människor skall bli frälsta,

väck oss till insikt om din vilja med vår framtid

så att vi inte går förlorade

utan får se din härlighet.

Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Tjugoandra söndagen efter Trefaldighet har som tema Frälsningen. Ordet kommer av ordet ”frihalsa” = gör slaven fri från halsjärnet som binder honom. Denna söndag får vi be den helige Ande hjälpa oss att se vad det är som låser och binder oss. Jesus säger att var och en som syndar är slav under synden (Joh 8:34). I varje synd sitter ett snöre, som binder mig! Men Jesus har kommit för att förkunna frihet för de fångna (Lukas 4:18). När bojorna ramlar av oss kan vi börja vandra i ljuset från Jesus, säger dagens evangelium.

Och det är saligt, utropar psalmen 300: O hur saligt att få vandra … Den psalmen skrevs 1876 av predikanten, sångförfattaren och tonsättaren Joël Blomqvist tillsammans med tidningsredaktören Per Ollén och melodin skrevs 1864 av den amerikanske baptistpastorn och kompositören Robert Lowry och idag skall den psalmen hjälpa oss in i dagens evangelium.

Predikans text: Johannes 12:35-43

Jesus sade: ”Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.”

När Jesus hade sagt detta, lämnade han dem och var försvunnen.

Trots att han hade gjort så många tecken inför dem, trodde de inte på honom, ty profeten Jesajas ord skulle uppfyllas: Herre, vem har trott på det vi fick höra, och för vem har Herrens makt uppenbarats? De kunde inte tro, ty Jesaja säger också: Han har förblindat deras ögon och förstockat deras hjärtan, så att de inte kan se med sina ögon och förstå med sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.

Detta sade Jesaja, därför att han såg hans härlighet, och det var om honom han talade. Ändå kom också många i rådet till tro på Jesus, men med tanke på fariseerna ville de inte erkänna det, för att inte bli uteslutna ur synagogan. De älskade äran från människor högre än äran från Gud.

Vi läser Psalm 300 vers 1.

O, hur saligt att få vandra
hemåt vid vår Faders hand.

Snart vi slutat ökenfärden
och går in i Kanaans land.

HÄRLIGT SÅNGEN DÄR SKALL BRUSA,
STARK SOM DÅNET AV EN VATTUFLOD,
ÄRAN TILLHÖR GUD OCH LAMMET,
SOM OSS VUNNIT MED SITT BLOD.

Salig - det är miljoner gånger mer än lycklig. Vi upptäcker det då vi börjar vandra hemåt vid vår Faders hand. Salig – det är en stämning av överjordisk glädje, himmelsk lycka! Vi känner hur värmen, glädjen, det rika livet hemma hos far slår emot oss, när vi vandrar hemåt vid vår Faders hand. Det är detta vi är kallade att få ta emot. Meningen med livet är att hitta detta rika liv hos Fadern redan nu. Då kan det bli himmel på jorden. Vi hittar detta där synderna blir förlåtna. Martin Luther har sagt en bra sak om detta: Där syndernas förlåtelse är där är liv och salighet.

Och har du sett, anat, tagit emot detta nya liv, så vandra. säger Jesus. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. När Jesus talar om ljuset syftar han på sig själv. Kristus är världens ljus, sjunger vi i psalm 37. Inte ett ljus vid sidan av alla andra. Han är själva ljuskällan.

Det händer något med oss när vi följer Jesus. Vi blir ljusets söner. Jesus säger: Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner, ljusets barn. När detta ljus kommer in i oss, blir vi ljusets söner, vi blir bärare av detta himmelska ljus som Jesus tänkte här på jorden. Vi får vara med om att besegra mörkret, inte övervinnas av det. När ljuset tänds i våra liv börjar vi begripa oss själva och vi börjar begripa oss på varandra. Vi tillsammans blir vi ljusets barn. Detta är mycket saligt....

Vi sjunger psalm 300 vers 1.

Vi läser psalm 300 vers 2.

Här vid älvarna i Babel
tystnar ofta nog vår sång,
men vi väntar bättre dagar
i Jerusalem en gång.
**HÄRLIGT SÅNGEN DÄR SKALL BRUSA,
STARK SOM DÅNET AV EN VATTUFLOD,
ÅRAN TILLHÖR GUD OCH LAMMET,
SOM OSS VUNNIT MED SITT BLOD.**

När Jesus uppmanat dem att vandra i ljuset så står det att han lämnade dem och var försvunnen. Jesus vandrade vidare. Han går ständigt vidare. Ibland kan vi förnimma Jesu närvaro så stark. Vi anar hur han är oss nära. Han talar till oss. Och han säger till oss: Följ mig. Kom och vandra med mig.

Men om vi inte bryr oss om vad han säger så lämnar han oss. Han vandrar vidare till andra människor och andra platser. Vi ser hur han går ifrån oss, hans gestalt blir mindre och mindre och mindre. Och till slut är han alldeles borta. Ljuset slocknar i våra liv. Och så sitter vi där i Babel. I Babel var Israels folk fångna under 70 år. Babel ser man i bibeln som centrum för alla ondska. Det var i Babel som man byggde ett torn en gång. Skulle bli så högt att det nådde upp ända till himlen. Meningen var: Vi når till himlen i vår egen duktighet. Vi behöver inte Gud. Vi klarar oss själva. Och när man så så vid tornbygget i Babel hände det att man inte längre begrep sig på varandra. Gud förbistrade tungomålet, står det. När vi blir stora och märkliga och stöddiga inbillar vi oss att vi klarar oss utan Gud, då talar vi förbi varandra, vi lyssnar inte på varandra. I Babel börjar man babbla.

Vi kan känna igen oss i detta. Vi sitter där fångna i vår egen duktighet. Har det tråkigt. Har tappat lovsången. Det har blivit så ensamt och ledsamt på jorden. Vi ser älvarna i Babel. Vattnet rinner förbi. Och vårt liv glider förbi. Hittar inte bättre dagar om inte någon kommer utifrån och räddar oss. Han som kallas Lammet i sången, Jesus, kan rädda dig och mig med sitt blod, därför att han har segrat över det onda. Mörkret har inte en chans...

Vi sjunger psalm 300 vers 2.

Vi läser psalm 300 vers 3.

Intet mörker där skall vara,
inga tårar, ingen nöd,
ingen synd och ingen plåga,
ingen djävul, ingen död.
**HÄRLIGT SÅNGEN DÄR SKALL BRUSA,
STARK SOM DÅNET AV EN VATTUFLOD,
ÅRAN TILLHÖR GUD OCH LAMMET,
SOM OSS VUNNIT MED SITT BLOD.**

Där Jesus är där finns inget mörker. Han är ljuset. Där trons ljus tänds försvinner mörkret. Det är aldrig så att mörkret driver undan ljuset. Mörkret har inte den blekaste chans där ljuset tänds. Det minsta ljus i det mörkaste rum driver undan mörkret.

Där Jesus är där finns inga tårar. Ty där torkas tårarna. Där möter man tröstaren. Han säger: Saliga de som sörjer de skall bli trösta. Det är inte alls saligt att sörja, men det är saligt att få gråta ut i Jesu närhet. På ett gåtfullt sätt märker man hur där finns tröst, kraft och hopp.

Där Jesus är där finns ingen synd och ingen plåga, ty jag möter honom som på korset tog in min synd, min nöd, min smärta, i sig själv. Han är den ende som klarar av jobbigheterna i mitt liv.

Där Jesus är där finns ingen djävul, ingen död. Jesus är den ende som klarar av den store fienden, djävulen, han som gör allt för oss loss från Gud. Vi hörde Johannes som skriver i sitt kärleksbrev till oss att Guds son har uppenbarats för att utplåna djävulens verk (Joh 1 brev 3:8). Han gör hans verk om intet. När djävulen skjuter sina dödande pilar mot oss, kan Jesus få pilen att ändra riktning. Pilen går tillbaka och besegrar djävulen själv.

Hebreerbrevet 2:14-15 säger att det som hände genom Jesu död var att han skulle göra dödens herre, djävulen maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ett stort befrielseverk som Jesus gör för dig och mig. Där Jesus är där finns intet mörker, inga tårar, ingen nöd, ingen synd och ingen plåga, ingen djävul, ingen död.

Och detta som vi ska få se fullkomligt en gång i himlen, det börjar redan nu, när vi tar emot Jesus.

Vi sjunger psalm 300 vers 3.

Vi läser psalm 300 vers 4.
här är möda sorg och strid,
men uti den gyllne staden
snart vi mötas får i frid.

HÄRLIGT SÅNGEN DÄR SKALL BRUSA,
STARK SOM DÅNET AV EN VATTUFLOD,
ÅRAN TILLHÖR GUD OCH LAMMET,
SOM OSS VUNNIT MED SITT BLOD.

Här vi skiljs ifrån varandra,

Vi hör i texten hur Johannes nästan gråter när han säger att människor på den tiden inte brydde sig vad de fick vara med om. Och ju mer de förkastade detta ljus desto mörkare blev det för dem. De blev förblindade. De såg inte. Och deras hjärtan blev förstockade. I stället för att gå till Jesus med sin nöd la de locket på. Deras hjärtan blev förstockade. En stor trästodkade inuti! Det är min synd, mina bekymmer, min nöd. Allt det där är så tungt att gå och bära på. Det är så lätt att man blir sittande och börjar sucka och fångas av avund och självömkan och bitterhet. Men nu är det inte bara min ensak att jag struntar i ljuskällan Jesus. Det påverkar alla människor omkring mig.

När vi kommer bort från ljuset hamnar vi först i halvdunkel. Det som då händer är att vi inte ser varandra. Vi kanske kolliderar med varandra i halvmörkret. Vi kommer bort från varandra. Här vi skiljas från varandra. Inte bara genom att några dör och läggs i graven. Vi skiljs från varandra genom våra synder. Vi ser inte varandra, begriper oss inte på varandra. Och när det blir skymning i våra liv kan det snart bli alldeles nattsvart. Här vi skiljs ifrån varandra, här är möda sorg och strid.

Det som kan hjälpa oss är att vi blir stilla inför ljuset från himlen. Sänd ditt ljus och din sanning, Herre. Det ljuset kan hjälpa oss att hitta varandra redan nu. Johannes har ett fantastiskt löfte till oss: Om vi vandrar i ljuset liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans Son, renar oss från all synd (1 Joh 1:7). Ja, redan nu kan vi få mötas och få en försmak av det friska livet i den gyllne staden. Himlen sänker sig ned till oss.

Vi sjunger psalm 300 vers 4.

Vi läser psalm 300 vers 5.

O, må ingen bli tillbaka
här i denna mörka värld.
Må vi alla där få mötas
efter slutad pilgrimsfärd.

HÄRLIGT SÅNGEN DÄR SKALL BRUSA,
STARK SOM DÅNET AV EN VATTUFLOD,
ÅRAN TILLHÖR GUD OCH LAMMET,
SOM OSS VUNNIT MED SITT BLOD.

En del, säger Johannes, följde inte Jesus, eftersom de var rädda för vad andra ska säga. Människofruktan är ofta det vanligaste hindret. De ville inte erkänna att de ville följa Jesus för att inte bli uteslutna ur synagogan, står det i texten.

Vad ska släkten säga? Vad ska kompisarna säga? Vad ska familjen säga? Om jag blev kristen...Jag blir kanske utesluten ur gänget, ur släkten, klubben, ur kyrkliga syföreningen.... Sista raden i texten säger: De älskade äran från människor högre än äran Gud. Det är många som blir tillbaka, som det står i psalmen.

Men vi har ansvar för varandra. Och receptet att inte bli efter på vägen är att göra som Jesaja, skriver Johannes. Jesaja gick till kyrkan. Var en god vana för honom. Många gånger tyckte Jesaja att det inte hände så mycket. Men plötsligt en gång, i en vanlig gudstjänst så hände det. Han såg hur himmelen öppnades och den Helige Guden blev närvarande i templet. Jesaja såg Jesu härlighet, står det.

Detta är något som kan hända i en vanlig gudstjänst med en vanlig präst och där vanliga människor gör saker som människor i kyrkan vanligtvis gör. Man talar, lyssnar, ber, går till nattvarden ....

Plötsligt kan i allt detta vanliga ett ord från Jesus lysa till för oss. Ett ljusord i mitt mörker. Ett ord som öppnar mina ögon och jag ser Jesus. Jag får som Jesaja se Jesu härlighet, hans makt, hans närvaro....Det tändes till i mitt hjärta, våra hjärtan blir brinnande säger Emmausvandrarna. Och Paulus säger: Den Gud som en gång vid världens skapelse sa sitt Varde ljus så att det blev som en väldig ljusexplosion i begynnelsen, en väldig big-bang, han tändes fortfarande sitt ljus. Var? Jo, i våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet som strålar fram i Kristi ansikte skall kunna sprida sitt sken. (2 Kor 4:6).

Denna ljusskatt påstår Paulus har Gud lagt i våra lerkär. En underbar bild: Vi är lerkärnen, spruckna, kantiga, inte alltid så vackra. Där lägger han ned sitt värmeljus och säger till oss: Låt det ljuset brinna och lysa för någon som fryser i mörkret omkring dig.

Ja, är du stilla kan du få vara med om det. Och har du sett Jesu härlighet, som Jesaja, var då rädd om det Jesusljuset. Ibland kan du få låta det ljuset lysa för någon som fastnat i mörker och svårigheter....du tappar nöden för dig själv, du känner Jesu nöd människor omkring dig.

Vi sjunger psalm 300 vers 5.
O, må ingen bli tillbaka ...

Du Ordbrukare! När du nu läst denna predikan uppmärksamt och sjungit in dess budskap i dig kan du säkert svara på följande frågor:

1. Vad betyder ordet frälsning?
2. Vad betyder ordet salig?
3. Hur kan vi bli "ljusets söner" (barn)?
4. Vad menas med Babel? Vad hände där? Finns Babels liv nu?
5. Vad menas med att vandra ljuset?
6. Vad blir man räddad (frälst) från genom Jesus?
7. Vad blir man räddad (frälst) till genom Jesus?

Ur bibelskolans skattkammare Läs Nyfikenhetsvandring nr 28:
Varför behövde Jesus dö för oss?